

L'ADAPTACIÓ DE L'INFANT A LA LLAR D'INFANTS

L'escola bressol pot esdevenir pels nens/es una nova possibilitat d'enriquiment i ampliació de les seves experiències, una altra manera de créixer i desenvolupar-se en relació als altres companys, altres adults i nous espais.

Les experiències viscudes fins ara en el medi familiar es tornen més complexes i més àmplies.

Malgrat tot, és possible que als infants els calgui un temps per conèixer l'escola, descobrir-hi coses interessants, adequar-la a les seves necessitats i preferències i d'aquesta manera poder-ne gaudir.

D'aquest temps en diem **PERÍODE D'ADAPTACIÓ**. I això no és sinó el camí o procés que viu el nen/a en el pla dels sentiments (afectius, socials, intel·lectuals), tot valorant el que suposa la separació de la família i el que el seu ingrés a l'escola li pot oferir.

A QUI LI CAL ADAPTAR-SE?

No són només els més menuts els únics implicats en el procés d'adaptació. La família i l'escola inicien una relació i a tots ens cal adaptar-nos.

L'ingrés del petit/a en el centre pot fer sorgir en els pares sentiments contradictoris: pors, dubtes, desconfiances... que sovint els porten a sentir-se culpables per la decisió que han pres de portar el seu fill o filla a la llar d'infants. Preguntes com ara: "estarà bé?", "haurà plorat gaire estona?", "estarà sol?", "tindrà alguna mestra que el consoli?", són algunes de les que es faran pares i mares.

A partir d'aquí cada família reaccionarà de manera diferent. N'hi ha que sobreprotegeixen el seu fill o que s'hi mostren molt exigents o que intenten convèncer els infants que a l'escola s'ho passaran d'allò més bé, n'hi ha que fins i tot eludeixen parlar del tema. Altres famílies ho miren amb més tranquil·litat i procuren transmetre al seu fill la idea de normalitat.

També per les educadores és un període d'adaptació, tot i que en coneixen el procés i la importància en el desenvolupament del nen/a.

Les reaccions dels infants quan ingressen a la llar poden ser molt diverses: alegria desbordant, agitació, activitat desenfrenada davant una situació nova... però també pot aparèixer un plor intens, agressions, fortes actituds de rebuig o aferrament a les "seves coses" (motxilla, jersei...). també és fàcil trobar nens que passats uns dies d'aparent tranquil·litat (una setmana, un mes...) reaccionin amb plor i rebutgi la llar quan prenen consciència de la nova situació.

Cal que siguem especialment sensibles i poguem captar manifestacions subtils del seu estat d'ànim, com ara tristor, aïllament, transtorns de son, inapetència...

Totes aquestes reaccions són previsibles i és positiu que cada criatura expressi els seus sentiments de felicitat o conflicte.

ÉS IMPORTANT...

- Que els nostres fills/es descobreixin que els podem ajudar a superar les dificultats, malgrat que no els les poguem estalviar.
- Que no posem temps a l'adaptació. Cada nen té el seu ritme.
- Que visquem la incorporació del nen/a a l'escola amb la major normalitat i optimisme possibles

QUÈ PODEM FER ELS PARES PER FACILITAR L'ADAPTACIÓ?

- No parlar mai de l'escola en termes negatius. Ex "allà aprendràs a menjar!", "si no et portes bé et portaré al cole"
- Anar anticipant als infants la seva incorporació a l'escola, tot familiaritzant-los amb els noms dels altres nens/es i de les mestres
- Procurar que abans d'anar a l'escola coneguin l'edifici, hagin vist el pati...
- Anar acomodant els ritmes de son, hàbits d'alimentació i petites rutines que seguiran a la llar
- Intentar aclarir dubtes parlant amb les educadores
- Ser respectuosos amb la seva incorporació progressiva, sense forçar situacions
- Procurar que els nens/es vinguin el més relaxats i tranquils possible
- Comentar amb la tutora com han passat la tarda i la nit anteriors

- No enganyar als nens/es. Acomiadar-se cada dia i recordar-los que més tard els vindran a buscar
- No allargar excessivament els comiats
- Permetre que els nens/es portin algun objecte de casa que els dongui seguretat (ex: xumet, una nina...)

Juliol de 2006